

Универзитет уметности у Београду
Факултет ликовних уметности
Париска 16, Београд

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ
ПРОЈЕКТА И ПИСАНОГ РАДА

**РЕАЛНОСТ НЕСАГЛЕДИВОГ
скулптуре и цртежи**

кандидата Петра Сибиновића

Наставно — уметничко веће Факултета ликовних уметности је на 446. седници одржаној 7. фебруара 2018. године донело одлуку да Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидата Петра Сибиновића, под називом „Реалност несагледивог – скулптуре и цртежи“ ради у саставу:

1. др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. ФЛУ у Београду (ментор)
2. мр Вељко Лалић, ред. проф. ФЛУ у Београду
3. др ум. Оливера Парлић Карајанковић, доцент ФЛУ у Београду
4. др ум. Драган Рајшић, доцент ФЛУ у Београду
5. Марко Лађушић, ред. Проф ФПУ у Београду

Комисија Наставно — уметничком већу Факултета ликовних уметности подноси следећи извештај:

Биографија кандидата

Петар Сибиновић рођен је 25.05.1986. године у Ваљеву. Дипломирао је 2010. на Факултету ликовних уметности у Београду, смер вајарство, у класи професора Вељка Лалића. Од 2015. члан је УЛУС-а.

У врло кратком периоду од дипломирања на ФЛУ у Београду Петар Сибиновић је имао 15 самосталних изложби, добио је 9 награда и похвала за свој рад, израдио и поставио 11 скулптура у јавном простору, учествовао на 24 ликовне манифестације

које подразумевају симпозијуме, радионице и колоније, учествовао је у 4 пројекта израде мурала и сценографија и узео учешће на преко 35 групних изложби.

Награде и похвале:

2017. Похвала финалистима конкурса за цртеж Владимир Величковић, Београд
2013. Прва награда на изложби "Mini Expo", Београд
2012. Откупна награда Општине Панчево, Панчево
2011. Почасно признање на међународној изложби "Трансформ", Национална галерија иностране уметности, Софија
2010. "Нове Алтернативе", Награда галерије "АЛТ", Београд
2010. Награда "ВЛАДЕТА ПЕТРИЋ", за успех и резултате у скулптури, ФЛУ, Београд
2010. Награда СО "Савски венац" за скулптуру у јавном простору (Хајд парк), Београд
2009. Награда ФЛУ за цртеж од III до V године, Београд
2008. Награда ФЛУ "КУЗМАНОВИЋ" за портрет, Београд

Самосталне изложбе:

2017. "У + ОЗВС", Галерија Степениште, Центар за лик. образ. Шуматовачка, Београд
2017. "Detached detail", Funnel Contemporary Art Gallery, Букурешт, Румунија
2017. "Реалност несагледивог II", Галерија Полет, Београд, Србија
2017. "Скривене стварности", Галерија Коларац, Београд, Србија
2016. "Реалност несагледивог", Уметнички простор У10, Београд, Србија
2015. "Цртежи", Галерија Салон 77, Ниш, Србија
2015. "Микро", Галерија Свети Лука, Уб, Србија
2014. "ESSE", Атеље Отклон, Београд, Србија
2013. "Различито од нас", Уметнички простор У10, Београд, Србија
2013. "Смртници", Уметнички павиљони, Дизелдорф, Немачка
2012. "Артикли", Галерија Кафе, Панчево, Србија
2011. "Н°2", Галерија ФЛУ, Београд, Србија
2011. "ЛИЦА", Галерија Свети Лука, Уб, Србија
2011. "ЛИЦЕ", Галерија СКЦ, Крагујевац, Србија
2010. Изложба цртежа, Галерија АЛТ, Београд, Србија

Скулптуре у јавном простору:

2017. „В.В.003“, Апатин, Србија
2015. „Паразит“, Пролом бања, Србија
2014. „гНм 01“, Пријепоље, Србија
2014. „Г.Н.И.“, Пролом бања, Србија
2013. „Менструација“, Београд, Србија
2013. „Дојиља“, Пролом бања, Србија
2012. „Афрокита“, Пролом бања, Србија
2012. „Главе“, Београд, Србија
2011. "Voodoo", Зворник, Република Српска
2011. "Воу", Пролом бања, Србија
2010. "Школарац", Београд, Србија

Уметничке радионице и колоније:

2017. Симпозијум скулптуре „Меандар“, Апатин, Србија
2016. Вајарска колонија „Базалт“, Луковска Бања, Србија
2015. Вајарска колонија „Базалт“, Луковска Бања, Србија
2015. Вајарска колонија, Ђавоља варош, Србија
2014. Летња ум. школа Универзитета уметности „Кроз вртлоге Лима“, Пријеполје, Србија
2014. Терра, Кикинда, Србија
2014. Вајарска колонија, Ђавоља варош, Србија
2013. Прва вајарска колонија „Чукарица“, Београд
2013. Вајарска колонија, Ђавоља варош, Србија
2012. Терра, Кикинда, Србија
2012. Ликовна колонија „Уметност на Сави“, Београд, Србија
2012. Вајарска колонија, Ђавоља варош, Србија
2011. Уметничка колонија „Спектар“, Уб, Србија
2011. Терра, Кикинда, Србија
2011. Прва вајарска колонија, Зворник, Република Српска
2011. Ликовна колонија, „Дани културе“, Љиг, Србија
2011. Вајарска колонија, Ђавоља варош, Србија
2010. Ликовна радионица „Гест“, Сечањ, Србија
2010. Терра, Кикинда, Србија
2010. Интернационална летња радионица и симпозијум „Ахтопол 2010“, Бугарска
2009. Студенски фестивал цртежа „Стартфест“, Нови Сад, Србија
2009. Ликовна радионица „Гест“, Сечањ, Србија
2009. Визуелно-уметничка радионица у оквиру фестивала „Раскршће“, Ваљево, Србија
2009. Терра, Кикинда, Србија

Пројекти:

2016. Рад на сценографији за серију „Crypton“, Београд, Србија
2013. Израда мурала „Пливач“ и „Мала фабрика“, Градски базен Уб, Уб, Србија
2012. Израда мурала „Стварање“, Канцеларија за младе Уб, Уб, Србија
2011. Израда сценографије за представу „Хероји“, Позориште Раша Плаовић, Уб, Србија

Групне изложбе (избор):

2017. Изложба цртежа и слика „Фиделиум“, Кућа Краља Петра, Београд
2017. Годишња изложба скулптура и слика, Галерија Коларац, Београд
2017. Изложба „Ниш Арт Фондација“, Галерија Еуросалон, Србија
2017. Изложба удружења Sculpture network (Међународни дан посвећен савременој скулптури), павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2016. Изложба скулптура уметничке групе „Димензија“, Галерија Општине Врачар, Београд,
2015. Изложба новопримљених чланова УЛУС-а, павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2013. Изложба „Ниш Арт Фондација“, ДИН „Фабрика Дувана“ а.д. Ниш, Србија
2013. Изложба „Мини Експо“, Београд, Србија
2012. Изложба „Ниш Арт Фондација“, Музеј поште Србије, Београд, Србија
2011. Изложба скулптура од теракоте, Белеф 2011, Београд, Србија
2011. Међународна студенска изложба „Transform“, Национална галерија иностране уметности, Софија, Бугарска

Анализа докторског уметничког пројекта

Писани део рада докторског уметничког пројекта кандидата Петра Сибиновића под називом „Реалност несагледивог“ садржи 75 страница, 4 дела и 44 фотографије. После увода (стр. 3 — 5) следе чети главне целине: „Примарна изворишта идеја и предмет истраживања“ (стр. 5 — 8) „О медију скулптуре“ (стр. 8 — 32), „Скулптуре“ (стр. 32 — 48), „Цртеж“ (стр. 53 — 64). Затим следи закључак преглед литературе и биографија аутора. Остале странице до коначног броја од 75 посвећене су навођењу имена чланова комисије, Изјави о ауторству, Изјави о истоветности штампане и електронске верзије докторског уметничког пројекта и Изјави о коришћењу.

Практични део овог докторског уметничког пројекта представљају скулптуре и цртежи приказивани током 2016. и 2017. године на следећим самосталним изложбама:

- „Реалност несагледивог“, галерија У10, Београд
- „Скривене стварности“, галерија Коларчевог народног универзитета, Београд
- „Реалност несагледивог II“, галерији Полет, Београд

Докторски уметнички пројекат кандидата Петра Сибиновића под називом **Реалност несагледивог – скулптуре и цртежи** за своју основну тему има проналажење пластичког потенцијала у скулпторском материјалу као и дефинисање одређених тема или наратива који се могу за та стања везати. Заправо може се рећи да уметник своје интересовање чешће усмерава на променљиво стање материјала и на позиције могућег преобликовања и преузимање контроле над обликом па су зато у рукама овог уметника чешће материјали које би могли назвати скулпторски неубичајним јер недозвољавају лаку манипулацију, али се у одрђеним условима могу специфично преобликовати. Тако истраживање обликовног потенцијала креће од истраживања пластичности

материјала, али се увек доводи у везу са могућим значењем. Прелажење овог двоструког пута водио до срећног спајања који експериментисање са материјалима производи у вештину обликовања, а створене облике у језик.

Осим директног експериментисања са материјалима, Сибиновић своју пажњу усмерава и на проучавање природе и процеса обликовања ван утицаја човека попут: ентропије, дегенерације, хибридизације, кристализације, таложења, кондензације. Ови процеси често као пластички резултат имају врло живе и виталне облике које уметник жели да задржи и да их искористи у свом раду. Природа ових процеса и физичке особине материјала условљавају специфичност метода рада које треба осмислити, осветити и њима овладати. Тако је циљ укупног рада осим јасног конституисања аутентичне пластичке мисли и освешћивање метода уметничког деловања и конципирања рада.

Основна идеја и полазиште овог пројекта је да људска чула региструју само делић постојеће стварности и да широко подручје недодирљивог, невидљивог или нечујног остаје препуштено људској имагинацији. Нилс Бор је рекао: „ Када почнемо говорити о атомима, ум не барата чињеницама него ствара слике“, и ето места где се врло једноставно могу срести потреба за стварањем слика, односно облика и потреба за доживљајем новог и до сада неоткривеног. Петар Сибиновић управо на том месту реалног, али чулима неосведоченог простора гради сопствени однос облика и смисла. Несагледивост света постаје особина могућег простора за измаштавање, место где он може сместити све оне облике и материјале које током рада ствара. Цурења истопљене пластичне масе или крпа скорела од акрила или полиестера више нису ликовно бесекорисни елементи, а њихова се обликовност може безболно сместити у простор несагледивог који се само стицајем неке чудне околности приказао и појавио. Тако обичне флеке боје добијају место могућих космичких и митских димензија, или се апстрактне шаре настала мешањем воде и уља претварају у микроскопску слику материје, а баналност приказа премешта се у простор и време пра стварања првих јасних облика.

У обрнутом смеру Петара Сибиновић истражује елементарне процесе у природи као и изглед различитих материјала под микроскопом. Ове апстрактне представе које у исто време јесу и апсолутна реалност и ван јасног контекста презентације немају никакву представљачку снагу осим ако представљају саме себе, постају самом овом чињеницом празно место за пројекцију свих оних садржаја које искуством нисмо визуелизовали. Тако ова чудна истовремена комбинације реалног и апстрактног постаје за сваког посматрача понаособ лабораторија рефлектујућих психолошких садржаја. У свету у коме све што постоји мора имати облик, а самим тим и значење, апстрактност приказа омогућава уписивање и читање увек и изнова, а једини предуслов остаје сама виталност форме која сведочи сочност живота и света и магнетично нас привлачи сопственим обликом.

У главним целинама писаног рада Петар Сибиновић објашњава своје виђење скулптуре као медија и он каже: „Верујем да је скулптура одувек нешто више од физичког објекта, да тежи нечем вишем од једноставног постојања у простору и да представља процес који се одвија у одређеном времену“. Тиме он управо открива свој главни простор интересовања а то је специфичан процес деловања који у крајњој истанци даје као резултат нови пластички израз. У даљем тексту он то додатно објашњава: „Мој рад је надахнут реалном стварношћу у смислу физичких и хемијских особина материјала са којима радим и карактерише га изузетно комплексан стваралачки метод који је тешко дефинисати у смислу када се доносе одлуке о фиксирању и заустављању одређених процеса. То понекад може да буде исцрпљујуће. Немате унапред сигуран и одређен тајминг кад треба да станете у току рада и немате на шта да се ослоните осим на чула и лични осећај за меру ствари“.

Овај комплексни метод рада који одбацује све миметичко и ослања се осећај мере у односу према скулпторском материјалу, случајностима у раду, процедурама у којима се облик више препушта него дефинише, уметник је

описао у одељку под називом „О медију скулптуре“. Управо у том одељку наилазимо на врло узбудљиве описе рада са пластичним масама.

Посебан осврт је учињен у објашњењу апстракције као уметничког феномена са којим Сибиновићеве скулптуре имају формалну сличност. О томе он каже: „Иако моје скулптуре не настају као апстрактна дела она у формалном смислу подсећају на модернистичке апстрактне скулптуре. Разлика је у томе што је мој скулпторски поступак другачији. Облици настају као последице рада са материјалима који се опирају обликовању или су веома склоне да мењају облик због температуре или неких других особина материјала. Димензије су такође последице многих фактора који се често не могу планирати. Зато је простор апстрактног, а истовремено и реалног истинити простор мог рада. Моји радови су скоро неминовности радних околности и материјалних могућности. Несагледивост реалног света учвршћује ме и ојачава у тој контроверзној ситуацији мог трагања за могућим обликом материјала. То је уточиште за ову врсту рада и уметничке продукције“. У потрази за потврдом својих ставова он анализира рад Василија Кандинског, Џексона Полока и два савремена америчка уметника Рокси Пејн и Ник ван Воерта. Овим анализама учвршћујемо се у ставу да се у Сибиновићевим радовима налазе принципи уистину универзалних вредности попут изражајности чисте боје и форме као и експресије и процесуалности који су карактерисали Кандинског и Полока. У исто време он хвата корак и са актуелном уметничком праксом која за своје интересовање има директан судар и конфликт миметичког и чисте материјалности који карактеришу радове Рокси Пејна и Ника ван Воертиа.

Цртежи у уметничкој продукцији Петра Сибиновића чине потпуно равноправни део рада као и скулптуре. То су радови на папиру у модификованој „ебру“ техници сликања по површини воде а затим отискивања те бојене површине на папир. Сам процес цртања доста подсећа на принцип по коме Петар ствара и скулптуре, у смислу да стварање започињем истраживањем експресионог потенцијала самих средстава. Квалитет и густина боје, мешање неспојивих материјала попут воде и уља, заправо су процеси којима је на један врло лични и

оригинални начин дошао до свог специфичног израза у радовима на папиру. Боја која је несумњиви нераздвојиви елемент и у цртежу и у скулптури заузима посебно место у раду. „ Боја као основни елемент у мом цртежу функционише као бојена материја која се не моделује у тродимензионалном већ у двдимензионалном простору“.

На крају свог писаног рада Петар Сибиновић износи у одељку који носи назив Закључак врло зреле и самосвесне мисли једног ствараоца утемељеног у сопственим искуствима и ставовима.

„Мој уметнички пут је субјективно оријентисање у простору разних супротности и могућности, као и проналажење личног израза и властитог начина деловања. То је сигурно пут ка пуноћи визуелног и ка неспутаној креативности.

Своје стваралаштво перципирам као креативну авантуру, путовање кроз микро и макро реалности физичког света. У одразу спољњег света, одражава се и наш унутарњи свет. Мој стваралачки рад инспирисан је невидљивом стварношћу, тачније несагледивом реалношћу и природним извориштем облика и форми“.

Оцена остварених резултата

Кандидат Петар Сибиновић је у потпуности остварио све циљеве и очекиване резултате истраживања докторског уметничког пројекта. Резултат ових истраживања, поред индивидуалног уметничког развоја, представљају уметнички радови, скулптуре и цртежи. Овај докторски пројекат је учинио докторанд освести виталну пластичност и скулпторски потенцијал у разним до сад слабије коришћеним материјалима, као и посебан однос апстракције и реалности у скулптури. Требало би додати да је Сибиновић све учинио да унапреди сопствено схватање скулптуралности што је у крајњој косеквенци учинило да његови уметнички радови буду обликовани савремен и узбудљив начин . Посебно је драгоцен сусрет супротности, видљивог и невидљивог или опипљивог и неопипљивог света јер се тако простор ликовног доводи до сопствене границе у

коме се његова суштина преиспитује и проширује. Кроз разне технике и методе које је уметник развио у решавању постављеног ликовног и концептуалног проблема ми добијамо веома освешћена и дефинисана средства у савременом уметничком поступку.

Закључак комисије

Комисија закључује да је докторанд Петар Сибиновић у практичном делу докторског уметничког пројекта успешно реализованим скулптурама и цртежима достигао висок уметнички квалитет, а текстуалним делом рада веома јасно мапирао путеве свог уметничког поступка.

На основу укупне оцене докторског уметничког пројекта „Реалност несагледивог – скулптуре и цртежи“ кандидата Петра Сибиновића, Комисија предлаже Наставно – научном већу Факултета ликовних уметности у Београду да прихвати Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта, који би, затим са Предлогом одлуке био достављен Сенату Универзитета уметности, на чијем заседању би се донела одлука о усвајању и кандидат упутио на усмену одбрану.

У Београду, 27. 02. 2017. године

др ум. Радош Антонијевић, ванр. проф. ФЛУ у Београду (ментор)

мр Вељко Лалић, ред. проф. ФЛУ у Београду

др ум. Драган Рајишић, доцент ФЛУ у Београду

др ум. Оливера Парлић Карајанковић, доцент ФЛУ у Београду

Марко Лађушић, ред. Проф. ФПУ у Београду